

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Lopez Milanes Alexander, reprezentat de avocatul Adam Alexandru,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Lopez Milanes Alexander împotriva Biroului Migrație și Azil cu privire la obligarea emiterii actului administrativ favorabil,

împotriva deciziei din 28 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău

*(Dosarul nr. 3ra-595/24
NR. PIGD 2-22074504-01-3ra-10072024)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a deciziei contestate.

Au examinat anterior cauza judecătorească: Instanța de fond: I. Barbacaru,
Instanța de apel : V. Negru, I. Dutca, E. Palanciuc

18 decembrie 2024

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de Lopez Milanes Alexander, reprezentat de avocatul Adam Alexandru,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Ion Malanciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Oxana Parfeni, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 27 mai 2022, Lopez Milanes Alexander, reprezentat de avocatul Adam Alexandru, a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Biroului Migrație și Azil, privind anularea deciziei nr. 1389/22/DAI din 27.04.2022 și obligarea acordării azilului pe teritoriul Republicii Moldova. (f.d. 4-8)

2. În motivarea acțiunii, reclamantul, Lopez Milanes Alexander, a indicat că, decizia de refuz privind acordarea azilului pe teritoriul Republicii Moldova i-a fost comunicată la data de 10 mai 2022.

3. Totodată, Lopez Milanes Alexander a indicat că nu este de acord cu această decizie și o consideră ilegală din considerent că, s-a născut la data de XXXXX, în or. Granma, Republica Cuba, de naționalitate cubanez și de religie creștin. Iar în Republica Moldova este însoțit de către concubina sa - Sanchez Dominiquez Brenda Dunia (solicitantă de azil) și de fiul său vitreg - XXXXX (solicitant de azil).

4. Reclamantul a comunicat că, în Republica Moldova a venit cu scopul de a solicita azil, întrucât, nu poate să se întoarcă în Republica Cuba și nu dorește să fie întors deoarece nu se simte în siguranță pe teritoriu acestuia, din motivele că are frică de actuala guvernare și de poliție, deoarece a participat la demonstrația care a avut loc în orașul Havana la data de 11 iulie 2021, iar participanții la demonstrație sunt identificați de către poliție și arestați. Or, regimul de guvernare suprimă populația și comit omucideri.

5. Mai mult ca atât, în cadrul interviului a menționat că, la data de 17 iulie 2021 a plecat legal în Federația Rusă prin Aeroportul internațional din Cuba. A plecat din țară în scop de muncă și a cumpărat diverse lucruri familiei sale. După trei luni de aflare pe teritoriul Federației Ruse (termen de ședere legală), împreună cu familia a venit ilegal în Republica Moldova, tranzitând Ucraina. La data de 26 noiembrie 2021, împreună cu familia a solicitat azil îndată după ce au fost prinși de către poliția de frontieră când treceau ilegal frontiera Republicii Moldova.

6. A indicat reclamantul cu referire la motivul solicitării azilului în Republica Moldova că, a fost nevoit să părăsească țara de origine din considerent că riscă de a fi deranjat de către actuala guvernare și de poliție,

deoarece nu se simte în siguranță din cauza că a participat la protestul din oraș Havana care a avut loc în data de 11 iulie 2021.

7. A menționat că, nu este de acord cu respingerea cererii de azil, deoarece noțiunea de refugiat, enunțată în p.A2 art. 1 al Convenției din 1951, Privind statutul refugiaților prevede recunoașterea statutului de refugiat pentru persoana care : „... în urma unor ... temeri justificate de a fi persecutată datorită rasei, religiei, naționalității, apartenenței la un anumit grup social sau opiniilor sale politice, se află în afara țării a cărei cetățenie o are și care nu poate sau, datorită acestor temeri, nu dorește protecția acestei țări... ”. Din noțiunea de refugiat din Convenție înțelege că cele cinci motive de persecuție a refugiaților sunt : rasa; religia; naționalitatea; grup social; opinia politică. Or, în cererea de azil și ulterior în cadrul interviului la Direcția azil și integrare, a invocat că se teme de persecuție, situație ce se înscrie în una din cele cinci prevăzute de Convenția din 1951 : Grup Social și Opinia politică.

8. A indicat că nu este de acord cu respingerea cererii de azil și ținând cont de prevederile art. 19 al Legii 270/2008 privind azilul, protecția umanitară se acordă străinului care nu îndeplinește condițiile pentru recunoașterea statutului de refugiat, dar în a cărui privință există motive serioase și întemeiate de a crede că, în cazul în care ar fi trimis în țara sa de origine, ar fi supus unui risc real de a suferi vătămrile grave definite la art.45 alin.(3) și nu poate sau, ca urmare a acestui risc, nu dorește să obțină protecția respectivei țări, iar alin. (3) art. 45 al Legii enunțate prevede, că prin vătămări grave, în sensul prezentei legi, se înțelege prezența uneia din următoarele situații: b) tortura sau tratamentele ori pedepsele inumane sau degradante aplicate solicitantului în țara sa de origine”.

9. Reclamantul a accentuat că, în cererea sa de azil și în interviul realizat la Direcția azil și integrare, a comunicat că riscă să fie persecutat în țara de origine cu încălcarea dreptului său la libera circulație în țările semnatare a Convenției din 1951.

10. Astfel, a reținut că, decizia contestată este pasibilă anulării deoarece este ilegală în fond, fiind emisă contrar prevederilor Legii nr. 270 privind azilul în Republica Moldova. Or, art. 17 alin. (1) din Legea privind azilul : „Statutul de refugiat se recunoaște, la solicitare, străinului care, în virtutea unei temeri bine întemeiate de a fi persecutat pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică, se află în afara țării a cărei cetățenie o deține și care nu poate sau, datorită acestei temeri, nu dorește să se pună sub protecția acestei țări; sau care, nedeținând nici o cetățenie și găsimdu-se în afara țării în care își avea domiciliul legal și obișnuit, ca urmare a unor astfel de evenimente, nu poate sau, datorită respectivei temeri, nu dorește să se reîntoarcă”.

11. Conform art. 42 al Legii privind azilul, la soluționarea cererilor de azil, autoritățile competente au obligația să cerceteze toate aspectele relevante ale cererii de azil, în colaborare cu solicitantul, după caz, sau la

solicitarea acestuia”. Iar în corespundere cu prevederile art. 48 al Legii privind azilul, la evaluarea temerii bine întemeiate de persecuție sau de a fi expus la un risc serios, autoritățile competente trebuie să se bazeze atât pe evenimente care au avut loc anterior părăsirii țării de origine, cât și pe cele care s-au desfășurat ulterior părăsirii țării sale de origine.”

12. Astfel, a concluzionat reclamantul că în decizia contestată lipsește atât cercetarea tuturor aspectelor relevante ale cererii de azil, prevăzută de art. 42 al Legii 270, cât și întemeierea autorităților competente pe evenimente care au avut loc anterior părăsirii țării de origine, cât și pe cele care s-au desfășurat ulterior părăsirii țării sale de origine, care este obligatorie în virtutea prevederilor art. 48 al aceleiași Legi nr. 270.

13. A solicitat Lopez Milanes Alexander anularea deciziei nr. 1389/22/DAI din 27 aprilie 2022 și obligarea acordării azilului pe teritoriul Republicii Moldova.

14. Prin hotărârea din 26 iulie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea în contencios administrativ înaintată de Lopez Milanes Alexander, reprezentat de avocatul Adam Alexandru, împotriva Biroului Migrație și Azil, privind anularea deciziei nr. 1389/22/DAI din 27 aprilie 2022 și obligarea emiterii actului administrativ favorabil, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată (f.d. 32; 39-45).

15. La 02 august 2022, Lopez Milanes Alexander, reprezentat de avocatul Adam Alexandru, a declarat apel împotriva hotărârii din 26 iulie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, și emiterea unei noi decizii prin care acțiunea înaintată să fie admisă integra.

16. Prin decizia din 28 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Lopez Milanes Alexander, reprezentat de avocatul Adam Alexandru.

17. În motivarea soluției sale instanța de apel a notat că, instanța de fond, întemeiat a ajuns la concluzia privind respingerea acțiunii, ca neîntemeiate, nefiind stabilite careva motive privind anularea deciziei Direcției azil și integritate a Biroului de Migrație și Azil al Ministerul Afacerilor Interne nr. 1389/22/DAI din 27 aprilie 2022 privind respingerea cererii de azil și obligarea acordării statutului de refugiat în Republica Moldova, ce ar cădea sub incidența art. 224 alin. (1) lit. b) Cod administrativ. Întrucât, atât în ședința de judecată în instanța de fond, cât și în instanța de apel s-a constatat că, Lopez Milanes Alexander, născut la XXXXX, conform copiei documentului de identitate temporară eliberată de Biroul de Migrație și Azil în data de 26 noiembrie 2021, este cetățean al Republicii Cuba (f.d.20). Iar la caz, nu se identifică existența unui risc serios de a fi condamnat la moarte; nu se identifică existența riscului serios de tortură, tratamente/pedepse inumane sau degradante sau amenințări grave și individuale la adresa vieții sau integrității corporale, în țara de origine. Or, solicitantul de azil nu a stabilit într-o măsură rezonabilă că rămânerea sa în continuare în țara sa de origine ar deveni intolerabilă pentru sine din motivele enunțate în definiția

refugiatului, sau că ar deveni intolerabilă din aceleași motive dacă s-ar întoarce acolo.

18. În circumstanțele date, instanța a reținut că respinge ca neîntemeiat argumentul apelantului privind temerea de a se întoarce în Cuba deoarece nu se simte în siguranță pe teritoriul acesteia din motivele că, are frică de actuala guvernare și de poliție, deoarece a participat la demonstrația care a avut loc în orașul Havana în data de 11.07.2021. Iar participanții la demonstrație sunt identificați de către poliție și arestați. Or, regimul de guvernare suprimă populația și comite omucideri. Întrucât, conform cu art. 47 din Legea privind azilul în Republica Moldova nr. 270-XVI din 18.12.2008, Agenții de persecuție sau vătămări grave sânt: a) statul; b) partidele sau organizațiile care au sub control statul sau o parte importantă din teritoriul statului; c) agenții neguvernamentale, în cazul în care se poate demonstra că agenții menționați la lit.a) și b), inclusiv organizațiile internaționale, nu pot sau nu doresc să acorde o protecție împotriva persecuției sau a vătămărilor grave în sensul art.471. Iar conform art. 471 din legea notată, (1) protecția împotriva persecuției sau a vătămărilor grave poate fi asigurată numai de către: a) stat; b) partide sau organizații, inclusiv organizații internaționale care controlează statul sau o parte importantă din teritoriul acestuia, cu condiția ca acestea să fie dispuse și în măsură să ofere protecție în conformitate cu alin.(2). (2) Protecția împotriva persecuției sau vătămărilor grave trebuie să fie efectivă și să nu aibă un caracter temporar. Aceasta se acordă, în general, atunci când agenții menționați la alin.(1) iau măsuri rezonabile pentru a împiedica persecuția sau vătămările grave, atunci când dispun de un sistem juridic eficient care să permită descoperirea, urmărirea penală și sancționarea acțiunilor ce constituie o persecuție sau o vătămare gravă și atunci când solicitantul are acces la o astfel de protecție.

19. Instanța de apel a notat că, instanța de fond just a statuat că, în defavoarea solicitantului de azil, Lopez Milanes Alexander, a fost luată în considerare faptul că acesta nu a stabilit într-o măsură rezonabilă că rămânerea sa în continuare în țara sa de origine ar deveni intolerabilă pentru sine din motivele enumerate în definiția refugiatului, sau că ar deveni intolerabilă din aceleași motive dacă s-ar întoarce acolo, întrucât, nu rezultă existența unei temeri întemeiate. Or, nu sunt suficiente probe pentru a considera că există o probabilitate rezonabilă ca Lopez Milanes Alexander să fie supus acțiunilor ce ar duce la încălcarea drepturilor sale fundamentale care să constituie acte de persecuție ce ar face aplicabile prevederile art. 45 alin.(1) și alin. (2) din Legea nr. 270 privind azilul în Republica Moldova. Or, Lopez Milanes Alexander, a părăsit țara de origine în mod legal având tangență directă cu autoritățile de stat, ceia ce constată faptul că ultimul nu se afla în vizorul autorităților de stat, ca o persoană ce ar prezenta un pericol național.

20. La 20 iunie 2024, Lopez Milanes Alexander, reprezentat de avocatul Adam Alexandru, a depus recurs împotriva deciziei din 28 februarie 2024 a

Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și, pronunțarea unei decizii noi de admitere a acțiunii.

21. În motivarea a susținut că, nu este de acord cu decizia Curții de Apel Chișinău din 28 februarie 2024, o consideră arbitrară și bazată în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

22. Recurentul a reiterat circumstanțele de fapt și de drept indicate în cererea de chemare în judecată și cererea de apel.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

23. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

24. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

25. Art. 245¹ din Codul administrativ prevede că:

(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit. c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit.d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.

26. Art. 246 alin. (1) și (2) Codul administrativ prevede că:

(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.

MOTIVAREA INSTANȚEI

27. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că decizia motivată a instanței de apel a fost notificată reprezentantului recurentei, avocatul Adam Alexandru, la data de 19 iunie 2024, prin intermediul poștei electronice, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la dosar (f.d.112).

28. Cererea de recurs a fost depusă la data de 20 iunie 2024. Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, consideră că recursul este depus cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

29. Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

30. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

31. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

32. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs de Lopez Milanes Alexander, reprezentat de avocatul Adam Alexandru, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către Curtea de Apel Chișinău și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

33. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus de Lopez Milanes Alexander, reprezentat de avocatul Adam Alexandru, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată, care au fost analizate de către Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

34. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

35. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

36. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretării și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretenții argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

37. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

38. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

39. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de

drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

40. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de către Lopez Milanes Alexander, reprezentat de avocatul Adam Alexandru.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Ion Malanciuc

Judecători

Diana Stănilă

Oxana Parfeni